

निगमः

निकालः, पुं, (नि + कृण्व शब्दे + पक्षे घञ् ।)
 निगमः । इत्यमरः । १ । ७ । २४ ॥
 निखलं, स्त्री, (निखलति बहुलसंख्यां गच्छतीति ।
 नि + खल्य गतौ + पचाद्यच् ।) दृश्यस्त्वसंख्या ।
 दृश्यस्त्वसंकोटयः । इति लीलावती हेम-
 चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । २ । ६१ । ३ ।
 “शुक्लैव महापद्मं निखल्यं कीटिरेव च ॥”)
 पुल्लिङ्गोऽप्ययम् । यथा । वृन्दः खल्लो निखल्य-
 चेत्यादि ॥
 निखल्यः, त्रि, (नितरां खल्यः ।) वामनः । इति
 हेमचन्द्रः । ३ । ११८ ॥
 निखिलं, त्रि, (निवृत्तं खिलं शेषो यस्मात् ।)
 समस्तम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६५ ॥ (यथा,
 देवीभागवते । १ । २ । ४० ।
 “निखिलमलग्नानां नाशकत् कामकन्दं
 प्रकटय भगवत्या नामयुक्तं पुराणम् ॥”)
 निगडः, पुं स्त्री, (निगलति वधातीति । नि +
 गल + अच् । लस्य डत्वम् ।) हस्तिना लोह-
 मयपादवन्धोपकरणम् । इति भरतः ॥ बौद्ध
 इति दौडुका इति च ख्यातः ॥ तत्पर्यायः ।
 शृङ्खलः २ अन्तः ३ । इत्यमरः । २ । ८ । ४१ ॥
 हिङ्गीरः ४ अन्तः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
 (यथा, माघे । ५ । ४८ ।
 “बद्धापरानि परितो निगङ्गान्वालोत्
 स्वातन्त्र्यमुज्ज्वलमवाप करेयुराजः ॥”)
 निगडितः, त्रि, (नि + गल + क्तः । लस्य डत्वम् ।
 यदा, निगडो जातोऽस्येति । तारकादित्वात्
 इतच् ।) बद्धः । इति हेमचन्द्रः । ३ । १०३ ॥
 निगणः, पुं, होमधूमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 निगदः, पुं, (नि + गद भावे + “नौ गदनद्वष्ट-
 स्वनः ।” ३ । ३ । ६४ । इति अप् ।) भाष-
 यम् । कथनम् । तत्पर्यायः । निगादः २ ।
 इत्यमरः । ३ । २ । १२ ॥ (यथा, भागवते ।
 ५ । ३ । १६ ।
 “इति निगदेनाभिपूयमानो भगवाननिमिष-
 र्धभो वर्षधवाभिवादितो भिवन्धितचरणः सद्य-
 मिदमाह ॥” उच्चैर्लेपः । यथा । निगदस्तु
 जनेर्वैद्य इत्यागमः ॥
 निगमः, पुं, (निगमे पुण्यां भवः । निगम + “तत्र
 भवः ।” ४ । ३ । ५३ । इत्यङ् । संज्ञापूर्वकत्वात्
 उह्यभावः ।) वाणिजः । (निगम्यतेऽनेति ।
 नि + गम + “गोचरवचरेति ।” ३ । ११ । ६ । इति
 चप्रत्ययेन साधुः ।) पुरी । कठः । (निगम्यते
 ज्ञायतेऽनेनेति ।) वेदः । (यथा, देवीभाग-
 वते । १ । ५ । ६१ ।
 “कथङ्कारं वाच्यः सकलनिगमागोचरगुण-
 प्रभावः खं यस्मात् स्वयमपि न जानाति
 परमम् ॥”)
 वणिक्पथः । इह इति यावत् । इति मेदिनी ।
 मे, ४५ । निश्चयः । (यथा, “तस्या एव प्रति-
 ज्ञाया हेतुभिर्दृष्टान्तोपनयनिगमैः स्थापना ॥”
 इति चरके विमानस्यानेऽहमेऽध्याये ॥)

निग्रहः

अध्वा । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३८ ॥ (उपदेशः ।
 यथा, भागवते । १ । ५ । ३६ ।
 “इमं स्वनिगमं ब्रह्मवैद्य मदनुष्ठितम् ।
 अदास्ते ज्ञानमैश्वर्यं स्वस्मिन् भावश्च केशवः ॥”)
 निगरः, पुं, (नि + ग + “कदोरप् ।” ३ । ३ । ५७ ।
 इति भावे अप् ।) भोजनम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 निगरणं, स्त्री, (नि + गृ भक्षणे + भावे ल्युट् ।)
 भक्षणम् । इति मेदिनी । ये, ६८ ॥
 निगरणः, पुं, (निगोऽन्ये भक्ष्यतेऽनेनेति । नि +
 ग + करणे ल्युट् ।) गलः । इति मेदिनी । ये,
 ६८ ॥ होमधूमः । इति शब्दरत्नावली ॥
 निगादः, पुं, (नि + गद भावे + पक्षे घञ् ।)
 कथनम् । इत्यमरः । ३ । २ । १२ ॥
 निगारः, पुं, (नि + गृ भक्षणे + भावे घञ् ।)
 निगरणम् । भक्षणम् । इत्यमरः । ३ । २ । ३७ ॥
 निगालः, पुं, (निगलति भक्षयत्यनेनेति । नि + गल
 भक्षणे + करणे घञ् ।) अन्धगलोद्देशः । इत्य-
 मरः । २ । ८ । ४८ ॥ (यथा, अथर्ववेदके । २ । १४ ।
 “वष्टावन्धसमीपस्यो निगालः परिकीर्तितः ।
 अधस्ताच्च निगालस्य गलमाहुर्मन्थीयिणः ॥”)
 निगालवान्, पुं, (निगालोऽस्यस्येति । निगल +
 सतुप् मस्य वः ।) अन्धः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 निगुः, पुं, (निगम्यते विद्यतेऽनेनेति । नि + गम +
 बाहुलकात् डुः ।) मनः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मलम् । मूलम् । मनोज्ञम् । चित्रकर्म । इति
 संचिप्रसारोणादित्तिः ॥
 निगुटः, पुं, (निगुह्यते संनियते इति । नि +
 गुह + क्तः । “यस्य विभाषा ।” ७ । २ । १५ ।
 इति । नेट् ।) वनसुहः । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । २३६ ॥ गुप्ते, त्रि । यथा,—
 “आस्ते विधुः परमनिवृत्त एव मौलौ
 श्रमोरिति त्रिजगतीजनचित्तवृत्तिः ।
 अन्तर्निगुटनयनानलदाहदुःखं
 जानाति कः स्वयन्ते वत श्रुतिरश्मेः ॥”
 इत्युद्धटः ॥
 निग्रहः, पुं, (नियमेन ग्रहणमिति । नि + ग्रह +
 “ग्रहट्टति ।” ३ । ३ । ५८ । इति अप् ।)
 अनुग्रहाभावः । इत्यमरः । ३ । २ । ३१ ॥
 (यथा, मनुः । ७ । १०५ ।
 “निग्रहं प्रकृतीनां कुर्याद् योऽरिजलस्य च ।
 उपसेवेत तं नित्यं सर्वयज्ञैर्गुरुं यथा ॥”)
 बन्धनम् । (यथा, महाभारते । १ । ११९ । ७४ ।
 “यदाश्वैर् कर्णदुर्योधनाभ्यां
 बुद्धिं कृतां निग्रहे केशवस्य ॥”)
 भर्तृसनम् । सीमा । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥
 (निराकरणम् । यथा, रघुः । ६ । २५ ।
 “दिनसुखानि राविर्दिमनिग्रहे-
 र्विमलयन् मलयन्नगमत्यजन् ॥”
 दण्डः । यथा, रघुः । ११ । ५५ ।
 “ते चतुर्धसहितस्त्रयो वधः
 स्तनवो नववधपरिग्रहात् ।

निग्रः

सामदानविधिमेदनिग्रहाः
 चिद्धिमन्त इव तस्य भूपतेः ॥”)
 चिकित्सा । इति राजनिर्घण्टः ॥ विष्णुः ।
 यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ६४ ।
 “प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैकशब्दो गदाग्रजः ॥”
 (“सर्वं प्रलये निग्रह्यतीति निग्रहः ।” इति
 शाङ्करभाष्यम् ॥ महादेवः । इति महाभार-
 तम् । १३ । १७ । ६४ ॥)
 निग्रहः, पुं, (नि + ग्रह + “आक्रोशेऽवन्धोर्ग्रहः ।”
 ३ । ३ । ४५ । इति घञ् ।) निग्रहः । आक्रोशः ।
 यथा । निग्रहस्ते भूयात् । इति संचिप्रसार-
 याकरणम् ॥ (यथा च भट्टिः । ७ । ४३ ।
 “संहरायान् वेदेष्टां निग्रहो वीर्यवानरः ॥”)
 निघः, पुं, (नियमितं निर्विशेषणं वा हन्यते
 ज्ञायते इति । नि + हन + “निघो निमितम् ।”
 ३ । ३ । ८७ । निपातनात् साधुः ।) विष्वक्-
 समः । समन्तात् तुकारोहपरिणाहः । इत्यमर-
 भरतौ ॥
 निघण्टका, स्त्री, गुलचक्रन्दः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 निघट्टः, पुं, (निघट्टति शोभते इति । घट्ट-
 दीप्तौ + “नगयादयच् ।” उणां । १ । ३८ ।
 इति कुप्रत्ययेन साधुः ।) नामसंयहः । इति
 हेमचन्द्रः । २ । १७२ ॥
 निघसः, पुं, (न्यदनमिति । नि + अद् भक्षणे +
 “नौ ङ च ।” ३ । ३ । ६० । इति अप् ।
 “घणपोच ।” २ । ४ । ३८ । इति घसुलादेशः ।)
 आहारः । इत्यमरः । २ । ६ । ५६ ॥
 निघातिः, स्त्री, (निघट्टतेऽनेनेति । नि + “वति-
 वपियजोति ।” उणां । ४ । १२४ । इति इज्-
 तलः कृतम् ।) लोहघाती । लौहमयदण्डः ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 निघुटं, स्त्री, (निघुयते स्नेति । नि + घुष् +
 भावे क्तः ।) घुटम् । घोषणम् । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 निघृष्ः, पुं, (नि + घृष् संघर्षे + “सर्वनिघृष्-
 रिखेति ।” उणां । १ । १५५ । इति वन्प्रत्ययेन
 निपातनात् साधुः ।) खुरः । इत्युणादिकोषः ॥
 वायुः । खरः । मार्गः । वराहः । इति संचिप्र-
 सारोणादित्तिः ॥ (इत्थः । इति निघण्टुः ।
 ३ । २ ॥)
 निग्रः, त्रि, (निहन्त्यते निग्रह्यते इति । नि + हन +
 घञ् कः । नियम्यत्वादेवास्त्व तयालम् ।)
 अधीनः । इत्यमरः । ३ । १ । १६ ॥ (यथा,
 रघुवंशे । १४ । ५८ ।
 “आश्वस्य रामानरजः सर्वतो ता-
 माख्यातवाक्सीकिनिकेतमार्गः ।
 निग्रस्य मे भर्तुनिदेशरौषं
 देवि ! दमस्वेति बभूव नवः ॥”)
 अङ्गपूरणम् । इति लीलावती ॥ (यथा, स्वर्ग-
 सिद्धान्ते । ३ । २६ ।
 “पुनर्दादशनिघ्राच्च सभ्यते यत फलं बुधैः ॥”